

Fiatalok a szövetkezetért

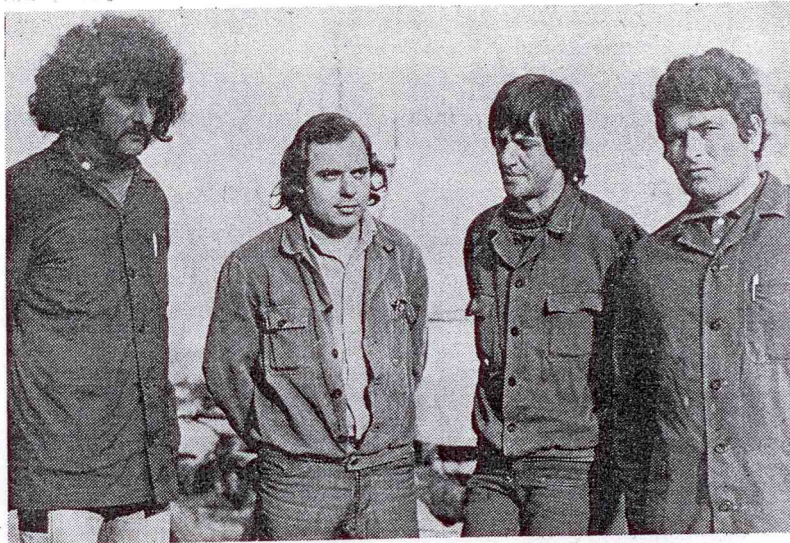
Szeretnék rágyújtani, de a körülöttem levő négy fiatalember közül egyik sem dohányzik. Emiatt ugyan nem zavartatnám magam — elődeim kivívták már egyenjogúságomat —, de sehol egy hamuzó. Biztatnak, hogy ne törődjek vele, s akkor veszem észre, hogy milyen szép tiszta van a műhelyben. Kisöpörtek, mert vártak engem — támadt fel bennem a gyanú. Két szék is akad a műhelyben, az egyikre leülök, a másik nem elég négyüknek, állva maradnak. Így alakul ki az a helyzet, hogy felnézek rájuk, s akkor veszem észre a vidám színű, tiszta falakat. Kimeszeltek, állapítom meg magamban, és visszavonom gyanúsításomat: nem az újságíró kedvéért takarítottak. Hogy közvetlen környezetüket maguk tartják rendben, az — szerintük — szóra sem érdemes. Illetve, amit erről ők el tudnak mondani, azt berajzolták már a brigádnaplóba. A „nagy takarítás-karikatúrák” egyikén a lapostetős műhely úgy ragyog, mint egy ékszerdoboz a napsütésben, a másik rajz a brigád tagjait ábrázolja takarítás közben, mint buzgó Pinocchio-figurákat. Nos, mindenből „szermésségükre” következtetek, és aggodva gondolok arra, hogy tudom majd meg tőlük az érdekeiket. Mert hiszen nem véletlen, hogy éppen őket — a lakiteleki Szikra Tsz Kandó Kálmán ifjúsági szocialista brigádját — kerestem fel.

Kalló László brigádvezető, azonban nem szerénykedik, miközben eredményeikről beszél, érdemeiket sorolja. Végigmondja becsülettel, vagy közli inkább, mint aki azt mondja: ez van. Időrendi sorrendet követve a megalakulásról kérdezem őket.

— Amikor szövetkezetünkben szervezni kezdték a szocialista brigádokat, néhány visszatetsző példa is volt előttünk. Akik nem nyerték el a címet, irigykedtek, igazságtalannak vélték az értékelést, a hibát mindig másokban keresték, stb. Szóval nagyobb volt a széthúzás, mint az egyetértés.

Kalló László rám néz: — Hiszen ez máshol is így van kezdetben —, ért egyet velem, aztán így folytatja:

— 1975-ben mégis brigáddá alakultunk. Korábban ugyanis részt vettünk az egyéni munkaversenyben — amíg nem volt brigádmozgalom a szövetkezetben —, s ketten, Kapás Béla és én jutalmat kaptunk. Már akkor éreztük, hogy a jutalom a többieket is megilletné. Hát nálunk valahogy így kezdődött.

Azóta négyszer nyerték el az aranykoszorút, tehát megalakulásuk óta minden évben. Tavaly a szövetkezetben elsőként csatlakoztak a Láng Gépgyár dolgozóinak felhívásához. Az idén megkapták a Kiskunsági tsz-szövetség és a KISZ megyei bizottsága által szervezett „Fiatalok a Szövetkezetért” verseny első díját.

Hogy mit tettek a szövetkezetért, ezt röviden így lehetne megfogalmazni: ami tőlük tellett. De nem mondom ki hangosan, mert attól tartok, gúnyolódni fognak, berajzolják önmagukat a naplóba glóriával a fejük fölé.

Villanyyszerelő szakmunkások mind a heten. Közülük ketten katonák, a többiek helyettük is vállalnak, teljesítenek. Ez nem üres szólam: a munkaverseny-értékelésnél az eredményekért kapott pontszámokat legtöbb esetben a brigád létszámával kell osztani.

Hogy mit vállalnak? Így mondják: a szokásokat. Túlteljesítik termelési tervüket, tanulnak, társadalmi munkát végeznek szövetkezetben belül, kívül, közös programokat szerveznek, patronálnak, stb. És újítanak. Nemcsak úgy mellékesen, hiszen ez a feladat sokat jelent számukra, de egyelőre csak sikerélményben mérnek, nem kértek érte pénzt. Az egyik újítást be sem nyújtották a bizottsághoz, mondván, hogy csak egyszerű ésszerűsítés. Az más kérdés, hogy a szövetkezetnek nem kevés megtakarítást jelent.

A tehenészeti telep vízellátó berendezéséhez olyan védelmi berendezést szerkesztettek, ami levegősődés esetén kikapcsolja a vízszívó motor, megakadályozza leégését, s egyben jelzi a meghi-

básodást a portásfülkében. A másik újítás: a műszaki ágazat-vezetőjüktől tudták meg, hogy a permetlé-keverő telep folyamatos vízellátásához szükség van éjszakai vízkitermelésre, lehetőleg kezelő személyzet nélkül. Szerkesztettek egy olyan úszókapcsolót, ami ha megtelt a kétszer 300 hektoliteres tartály, automatikusan kikapcsolja a szivattyút. Így nincs szükség személyzetre.

Lapozva brigádnaplóban, olyanokat olvasok, amikről említést sem tettek: „... szövetkezetükben dolgozó fiatal házába bevettük a villanyt: 80 óra társadalmi munka”. „Sütő László házához 120 óra társadalmi munka...” És a sort folytatni lehetne, mi mindent vállaltak közösen. De a brigád tagjairól külön-külön még szó sem esett. Ketten szakközépiskolába járnak, négyen szakmai tanfolyamot végeztek, illetőleg végeznek. Gödény Ferenc tagja a szövetkezet KISZ-vezetőségének, a községi KISZ-bizottságnak, tulajdonosa a Szakma Ifjú Mestere címnek és a Kiváló dolgozó kitüntetésnek. Kapás Béla volt az egyetlen segéd munkás köztük, de már megszerezte a szakképzettséget. Kaszai József, a KISZ-szervezet sportfelelőse, aktív focista, Kiváló dolgozó, levelezőn végzi a szakközépiskolát. Kiss István termelési felelős a KISZ-ben, aktív focista. Kurucz János köztük volt tanuló, ma már önálló munkaterülete van, aktív KISZ-tag. Kéri Károly lelkiismeretes, megbízható munkaerő. Kalló László brigádvezető a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, levelezőn végzi a szakközépiskolát, emellett a felsőfokú energetikus tanfolyamot.

Almási Márta